

ΤΟ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΡΩΜΑ

Πηγή www.Grand.lodge.gr

Την 6η Ιουνίου 1810 σε κοινή συνεδρία των κερκυραϊκών Στοών La Beneficenza υπό την αιγίδα της Μεγάλης Μητρικής Σκωτικής Στοάς¹ της Βερόνας και La Philo génie, η οποία είχε δημιουργηθεί από τέκτονες αποσχισμένους από την πρώτη και τελούσε ατάκτως εργασίες, ψηφίζεται η συνένωσή τους².

Στην συνεδρία αυτή υπό την προεδρία του Αυτοκρατορικού Επιτρόπου Κόμη Mathieu de Lesseps³ και την ενεργό συμμετοχή του Κόμη Διονυσίου Ρώμα αποφασίστηκε όπως η ενωμένη πλέον Στοά υιοθετηθεί ως Συμβολική υπό την αιγίδα της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας και ως Σκωτικό Περιστύλιο υπό την αιγίδα της Μητρικής Σκωτικής Στοάς της Γαλλίας Saint-Alexandre d' Ecosse etdu Contrat Social Réunies (Άγιος Αλέξανδρος της Σκωτίας & Κοινωνικών Συμβόλαιον Ηνωμένες)⁴.

Να πως περιγράφει ο Ρώμας το γεγονός αυτό, εκ των σημαντικότερων του κερκυραϊκού Τεκτονισμού, στην έκθεση του προς την Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας, της 5ης Νοεμβρίου 1843 ⁵ :

«[...] Όταν απεστάλη στην Κέρκυρα ως Αυτοκρατορικός Επίτροπος ο Αδελφός Mathieu de Lesseps, πρόσωπο που παράλληλα με τους πλέον διακεκριμένους βέβηλους τίτλους συγκέντρωνε και εκείνους του Τέκτονος πολλών Δογμάτων και Δικαιοδοσιών, ένωσε τις προσπάθειές του με τις δικές μου και επιτύχαμε να εξαλείψουμε τις αιτίες της διχόνοιας οι οποίες είχαν εμφιλοχωρήσει μεταξύ των Αδελφών της Αρχαίας Στοάς [La Beneficenza], και με μία αδελφική συμφωνία ενώθηκαν εκ νέου και ακολουθούντες τους κανόνες των καταστατικών και των συνταγμάτων τους προσέθεσαν στην αρχαία ονομασία της Αγαθοεργίας εκείνη της Φιλογένειας ηνωμένες, όπως ζητούσαν.

Καθώς η αρχαία Στοά ανήκε στο Σκωτικό Δόγμα των ηνωμένων και μεταρρυθμισμένων Στοών [Rite des Loges Réunies et Rectifiées] και προκειμένου να μην θιγεί η συνήθεια των Αδελφών με καινοτομίες οι οποίες θα μπορούσαν να τους εμπνεύσουν αμφιβολίες και υπόνοιες, θεωρήσαμε σκόπιμο να την εντάξουμε στο Φιλοσοφικό Δόγμα [Rit EcossaisPhilosophique] σε ότι είχε σχέση με τους ανώτερους Βαθμούς ζητώντας όμως πάντοτε ιδρυτικό δίπλωμα για τις συμβολικές εργασίες από την Γαληνοτάτη Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας. Η αίτησή μας ζητούσε την αναγνώριση της εν Ανατολή Κερκύρας Στοάς ως της αρχαιότερης της Ανατολής εκείνης ως Περιφερειακής Μητέρας Στοάς. [...]»

Το φθινόπωρο του 1811 ο Ρώμας ως μέλος της Ιονίου Γερουσίας, μαζί με άλλους επτανήσιους πολιτικούς, επισκέπτεται το Παρίσι για την απόδοση συγχαρητηρίων εκ μέρους του Ιονίου λαού στον αυτοκράτορα Ναπολέοντα Α΄ επ' ευκαιρία της γεννήσεως του υιού του. Βοηθούμενος από την μεσολάβηση των πλέον διακεκριμένων αδελφών του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου, οι οποίοι ήσαν επίσης μέλη της Γαληνοτάτης Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας, αιτείται και πετυχαίνει την αναγνώριση και την υπαγωγή της κερκυραϊκής Στοάς υπό την αιγίδα του Γαλλικού Τεκτονισμού 6.

Με την επωνυμία Bienfaisance et Philogénie Réunies υπ' αρ. 1361 αναγνωρίστηκε από την Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας τον Νοέμβριο του 1811 με αναδρομική ισχύ από την 24η Νοεμβρίου 18107, ενώ η Μητρική Στοά του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου της Γαλλίας του εγχείρισε ειδικό τεκτονικό δίπλωμα, που παρουσιάζεται ευρέως στο ανά χείρας τεύχος, αναγνωρίζοντάς τον ως Επιτετραμμένο Μεγάλο Επιθεωρητή της, δίνοντάς του το δικαίωμα να την αντιπροσωπεύει στα Εργαστήρια (Στοές, Περισύλια, Συμβούλια και Δικαστήρια) του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου που ήδη λειτουργούσαν ή θα εγκαθιδρυόταν στην πόλη της Κέρκυρας.

Παρενθετικά ας αναφερθεί στο σημείο αυτό ότι οι ρίζες του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου φθάνουν έως τις σχολές των Πεφωτισμένων της Αβινιόν και στον επικεφαλής του κινήματος αυτού Antoine Joseph de Pernety (1716-1801), ενός Βενεδικτίνου μοναχού, αλχημιστή και μυστικιστή.

Το 1770 ο Pernety ιδρύει την Μητρική Σκωτική Στοά της Comtat Venaissin [ευρύτερη περιοχή γύρω από την πόλη της Αβινιόν] υπό την επωνυμία Saint Jean d' Ecosse (Άγιος Ιωάννης της Σκωτίας). Κατά το 1776 ο Σκωτικός Φιλοσοφικός Τύπος αναβιώνει με τροποποιήσεις και την προσθήκη Πυθαγόρειων διδασκαλιών και Αιγυπτιακών δογμάτων.

Στις 2 Απριλίου 1776 η παρισινή Στοά Saint Lazare (Άγιος Λάζαρος), η οποία είχε συσταθεί από την Μεγάλη Στοά της Γαλλίας την 30η Μαρτίου 1766, αυτοανακηρύσσεται σε Μητρική Στοά της Γαλλίας του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου αλλάζοντας τον τίτλο της σε Contrat Social (Κοινωνικό Συμβόλαιο) 8.

Την 5η Μαΐου 1776 η Στοά εγκαθιδρύεται ως Μητρική από τους εντεταλμένους της Μητρικής Σκωτικής Στοάς της Comtat Venaissin, η οποία θα συγχωνευθεί με αυτήν την 18η Αυγούστου του έτους εκείνου μεταβιβάζοντάς της έτσι τον Σκωτικό Φιλοσοφικό Τύπο.

Η Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας δεν αποδέχτηκε τις αξιώσεις της νέας Μητρικής Σκωτικής Στοάς Saint Jean d'Ecrosse du Contrat Social (Άγιος Ιωάννης της Σκωτίας του Κοινωνικού Συμβολαίου) και συγκρούσεις ανέκυψαν μέχρι την 5η Νοεμβρίου 1781 οπότε συνυπέγραψαν ένα κονκορδάτο αναγνώρισης. Έκτοτε η Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας, όσο αφορούσε τους Συμβολικούς βαθμούς, ανεγνώριζε υπό όρους την Μητρική Σκωτική Στοά ως θυγατρική της και της παραχωρούσε τον αποκλειστικό έλεγχο των ανώτερων βαθμών, Σκωτικών και Ερμητικών.

Ας επισημανθεί επίσης ότι την 17η Οκτωβρίου 1783 ο συνεργάτης του Pernety ιατρός Alexandre Boileau, Εθνικός Μέγας Ύπατος των Στοών και Περιστευλίων που συνδέονται με τον Σκωτικό Φιλοσοφικό Τύπο, τίτλο που φαίνεται να του είχε αποδοθεί από τον Τύπο της Αυστηράς Τηρήσεως, εγκαθίδρυσε ένα Μεγάλο Μητροπολιτικό Σκωτικό Περιστούλιο, Δικαστήριο των Μεγάλων Επιθεωρητών. Τα μέλη του εν λόγω σώματος έφεραν τον βαθμό του Μεγάλου Επιθεωρητή Εξεταστή Ταξιάρχη και καθήκον τους ήταν η επίβλεψη του Δόγματος και η ανώτατη διοίκηση του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου. Το Δικαστήριο υπήρξε η Αρχή του Τάγματος στην Γαλλία και αποτελούσε στέλεχος της Μητρικής Σκωτικής Στοάς Contrat Social.

Παραλλήλως, την 19η Μαΐου 1777, ιδρύεται στο Παρίσι μία Στοά με την επωνυμία SaintCharles du Triomphe de la Parfaite Harmonie (Άγιος Κάρολος του Θριάμβου της Τέλειας Αρμονίας) και όταν την 7η Ιουλίου 1782 υπάγεται υπό την αιγίδα της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας και συνδέεται με τον Σκωτικό Φιλοσοφικό Τύπο μετονομάζεται σε Saint Alexandre d' Ecrosse (Άγιος Αλεξάνδρος της Σκωτίας).

Η Στοά αυτή υπήρξε η κυριότερη του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου στο Παρίσι και το 1801 μετατράπηκε με την σειρά της σε Μητρική Σκωτική Στοά. Ως Μητρική αποτέλεσε την εστία διάδοσης του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου στην Γαλλία στις αρχές του 19ου αιώνα.

Την 11η Φεβρουαρίου 1806 υπογράφηκε ένα κονκορδάτο συνένωσης μεταξύ των επιτροπών των Μητρικών Σκωτικών Στοών της Γαλλίας Saint Jeand' Ecrosse du Contrat Social και St. Alexandre d'Ecrosse. Η επικύρωση από την μεριά του Γαλλικού Υπέρτατου Περιστευλίου πραγματοποιήθηκε την 20η Φεβρουαρίου 1806. Με την πράξη αυτή ο Σκωτικός Φιλοσοφικός Τύπος πέρασε στην δικαιοδοσία της Μητρικής Στοάς του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου της Γαλλίας υπό τον διακριτικό τίτλο St. Alexandre d'Ecrosse et le Contrat SocialRéunies. Έκτοτε το Δικαστήριο των Μεγάλων Επιθεωρητών προσαρτήθηκε στη νέα Μητρική Στοά.

Κατά την πρώτη δεκαετία του 19ου αιώνα ο ιστορικός του γαλλικού Τεκτονισμού ClaudeAntoine Thory, ισόβιος Μεγάλος Αρχαιοφύλακας του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου, διαμόρφωσε ένα σύστημα επτά επιγενόμενων βαθμών το οποίο υιοθετήθηκε από την Μητρική Σκωτική Στοά της Γαλλίας και εφαρμόστηκε στα Περιστυλικά της έως και το 1826, έτος κατά το οποίο παύει να υφίσταται ο Τύπος.

Οι δέκα βαθμοί του Συστήματος εκείνου ήσαν και διαιρούνταν ως εξής: Σκωτικό Περιστυλίο: Τέλειος Διδάσκαλος 4ο, Ιππότης Εκλεκτός Φιλόσοφος 5ο, Μέγας Σκώτος 6ο, Περιστυλίο των Μεγάλων Λευκών και Μελαινών Αετών: Ιππότης του Ηλίου 7ο, Υπέρτατος Διδάσκαλος του Φωτεινού Δακτυλίου 8ο, Ιππότης του Μεγάλου Λευκού και Μέλανος Αετού 9ο και Υπέρτατο Περιστυλίο των Μεγάλων Επιθεωρητών Εξεταστών Ταξιαρχών: Μέγας Επιθεωρητής Εξεταστής Ταξίαρχης 10ο.

Το συγκεκριμένο σύστημα βαθμών ήταν αυτό που υιοθετήθηκε από το Υπέρτατο Περιφερειακό Σκωτικό Περιστυλίο La Bienfaisance et Philogénie Réunies Ανατολής Κερκύρας 9, στα τέλη του 1812 ή στις αρχές του 1813, αφού πρώτα εγκαταστάθηκε ως τέτοιο από τους Mathieu de Lessers Μέγα Επιθεωρητή Εξεταστή Ταξίαρχη και Διονύσιο Ρώμα Εντεταλμένο Μέγα Επιθεωρητή του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου 10.

Επανερχόμενοι στα του τεκτονικού διπλώματος του ιδρυτή του ελληνικού Τεκτονισμού Διονυσίου Ρώμα, αναφέρουμε ότι η έκπληξη όλων όσων ασχολούνται με την ιστορία του επτανησιακού Τεκτονισμού ήταν μεγάλη όταν κατά την διάρκεια της προσωπικής μας έρευνας εντοπίστηκε, με την συνδρομή Κερκυραίου αδελφού, στην Αθήνα στο οικογενειακό αρχείο της δικηγόρου κυρίας Λ.Κ.Π. το ιδιαίτερος αυτό σπάνιο τεκτονικό έγγραφο που η ηλικία του αγγίζει τους δύο αιώνες. Το δίπλωμα περιέπεσε δια αγνώστου τρόπου στην ιδιοκτησία του Κεφαλλονίτη Γ.Τ.Κ. (1864-1944), παππού της τωρινής ιδιοκτήτριάς του, πιθανότατα στα τέλη του 19ου αιώνα όταν υπηρέτησε για μικρό χρονικό διάστημα ως ειρηνοδίκης στην Ζάκυνθο.

Πρόκειται περί αρίστης καταστάσεως χειρόγραφης περγαμηνής από δέρμα κατεργασμένο μ' ειδικό τρόπο, διαστάσεων 30 X 41,5 εκατοστών, με ημερομηνία έκδοσης την 10η Δεκεμβρίου 1811. Εκδίδουσα τεκτονική αρχή του διπλώματος είναι το προαναφερθέν Ύπατο και Κυρίαρχο Δικαστήριο των Μεγάλων Επιθεωρητών Δικαστών Ταξιαρχών, Αρχής του Τάγματος της Γαλλίας, του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου, Τύπο που τηρούσε τότε η Μητρική Σκωτική Στοά της Γαλλίας Saint-Alexandre d'Ecosse et du Contrat SocialRéunies. επικυρώνεται με ανάγλυφη σφραγίδα και υπογράφεται από δεκατέσσερις επιφανείς τέκτονες του γαλλικού Τεκτονισμού της εποχής εκείνης, όλοι μέλη της ανωτέρω τεκτονικής Αρχής.

Μεταξύ αυτών συνα ντάμε τις υπογραφές των Claude Antoine Thory (πρώην δικηγόρου του Κοινοβουλίου, συγγραφέα), Κόμη Augustin-Casimir-Romain Rouquairol, Marie-François Rouyer (στρατηγού), Michel-Ange-Bernard Mangourit (νομικού, προξένου), Noël Robelot (πρώην δικηγόρου του Κοινοβουλίου), Guillaume Burard (ιατρού), Jean-Baptist-Louis David (στρατιωτικού, Ιππότη της Λεγεώνας της Τιμής) κ.ά.

Το δίπλωμα φέρει τυπωμένο τον θυρεό του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου στο άνω μέρος του οποίου αναγράφονται στην λατινική οι λέξεις VIRTUTE ET SILENTIO [Αρετή και Σιωπή], στο κάτω μέρος η χρονολογία 5776 [1776] και περιμετρικά το απόφθεγμα ABORIENTE AD OCCIDENTEM NASCITUR HERBULA SATURNIA DICTA QUAM SI ADGENUA FODIERIS INVENIES..... [Από Ανατολών προς Δυσμάς αναφύεται το λεγόμενο Σατούρνιο (Κρόνιο)11 βότανο το οποίο θα ανακαλύψεις εάν γονυπετών σκάψεις (ερευνήσεις)......]. Στο κέντρο του θυρεού υπάρχει ελληνικός σταυρός που φέρει στο κέντρο του τον κρεμάμενο Αμνό και την φράση Benedictus Dominus Deus noster, qui dedit nobis hoc Signum [Ευλογητός Κύριος ο Θεός ημών, όστις παρέδωκεν ημίν το Σημείο τούτο].

Πρόκειται για μέρος της φράσης Magister Iesus Christus [Διδάσκαλε Ιησού Χριστέ]– Deus est Homo [ο Θεός είναι Άνθρωπος] – Benedictus Dominus Deus Noster quidedit nobis Signum. Φέρεται δε σε ένα μανιφέστο των Ροδοσταύρων, με τίτλο: “I.N.R.I. DeMysteriis Rosae Rubeae et Aureae Crucis” [Περί των Μυστηρίων του Πορφυρού Ρόδου και του Χρυσού Σταυρού]. Σύμφωνα με αυτό, ο «Μεγαλόσταυρος» που οι Ροδόσταυροι φέρουν στο στήθος ως έμβλημα, φέρει στην πίσω του πλευρά χαραγμένες, δεξιά, αριστερά και κάθετα, αντίστοιχα, τις πιο πάνω φράσεις.

Πιστεύοντας στην σπουδαιότητα των πληροφοριών που μας μεταφέρει το εν λόγω έγγραφο, σχετικά με την πρώιμη ιστορία του ελληνικού Τεκτονισμού, αλλά και στην αναγκαιότητα της καταγραφής τούτων, αποδίδεται ακολούθως ως έχει η μεταγραφή του πλήρους κειμένου του, καθώς και η μετάφρασή του στην ελληνική επιμελημένη από τον αδελφό Γεώργιο Καρρέρ.

A LA GLOIRE DU G. A. D. L.

Du Sanctuaire des Vertus

Lieu Eclairé ou règnent la Paix la Bienfaisance et l' Egalité

A tous les hommes dignes de ce nom

Salut Force Union

Nous Président et Membres du Grand Sup. et Souv. Tribunal des GG. Inq. Insp. Commandeurs Chef d' Ordre en France du Rit Ecossais philosophique Siégeant à Paris ; Sur le rapport avantageux qui nous a été fait du zèle et des lumières de notre C.& D. F. Denis Comte de Roma Sénateur et membre de la Légion d' honneur ; membre de la R. L. de la Bienfaisance et Philogénie réunies à l' Orient de Corfou, y demeurant ; Grand Ecossais, Chevalier, Subl. maître de l' ann. lum., Chevalier G. aigle blanc et noir ; Grand I. Insp. Commandeur ; Voulant lui donner des preuves éclatantes de notre estime et de notre confiance sans bornes ; Oui notre Gd. Chancelier dans son avis et notre ministre de l' ordre dans ses conclusions ; Nominons et Choisissons notre dit F. de Roma Notre Député Grand Inspecteur, pour en remplir les fonctions, conjointement et l' un en l' absence de l' autre, avec notre C.& D. F. Gd. I. Insp. Comm. de Lesseps ; chargés de nous représenter auprès des Loges, Chapitres, Conseils et Tribunaux de notre Rit, existants ou à exister dans la Ville de Corfou.

C' est pourquoi Nous l' autorisons à se faire reconnaître avec le F. Lesseps en leur dites qualités, dans tous les ateliers du Rit Ecossais philosophique et à y requérir l' enregistrement de la présente patente sur tous les livres d' architecture.

Nous investissons nos dits FF. de Roma et de Lesseps de tous les pouvoirs, autorité et garantie résultants de notre Décret de ce jour ; à la charge par eux de se conformer aux avis et instructions qui leur de sont transmis de notre ordre, par notre Grand Archiviste général à vie.

Donné à L' O. de Paris, en notre assemblée générale le dix décembre 1811 de la maçonnerie 5811.

Vu Par nous ministre de l' ordre Thory

Robelot Cmt Romain Rouquairol Rouyer François

Bermond Scherer Mangourit Sarazin J. B. L. David

Joseph Lavallée Panetier Poussin Burard

Le Grand Chancelier général

Lafisse

ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ Μ. Α. Τ. Σ.

Εκ του Ιερού των Αρετών

Χώρο Φωτισμένο όπου βασιλεύουν η Ειρήνη η Αγαθοεργία και η Ισότητα

Προς όλους τους ανθρώπους άξιους αυτού του ονόματος

Υγεία Ισχύς Ένωση

Ημείς ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Μεγάλου Υπερτάτου και Κυριάρχου Δικαστηρίου των Μεγάλων Εξεταστών Επιθεωρητών Ταξιαρχών Αρχής του Τάγματος εν Γαλλία του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου Εδρεύων εις Παρισίους, Κατόπιν της γενομένης προς ημάς ευμενούς αναφοράς περί του ζήλου και των φώτων του Αγαπητού και Αφοσιωμένου Αδελφού ημών Διονυσίου κόμητος Δε Ρώμα Γερουσιαστού και μέλους της Λεγεώνας της Τιμής, μέλους της Σ. Στ. Αγαθοεργία και Φιλογένεια ηνωμένοι εν Ανατολή Κερκύρας, όπου κατοικεί, Μεγάλου Σκώτου, Ιππότου [του Ηλίου], Υπερτάτου διδασκάλου του φωτεινού δακτυλίου, Ιππότου του λευκού και μέλανος αετού, Μεγάλου Εξεταστού Επιθεωρητού Ταξιάρχου, Επιθυμούντες να παράσχωμεν προς αυτόν λαμπράς αποδείξεις της ημετέρας εκτιμήσεως και απεριόριστου εμπιστοσύνης, Ημείς, με την σύμφωνον γνώμην του ημετέρου Μεγάλου Καγκελαρίου και κατόπιν των συμπερασμάτων ημετέρου υπουργού, Ονομάζομεν και Επιλέγομεν τον προαναφερθέντα Αδ. ημών Δε Ρώμα Ημέτερον Αναπληρωτήν Μεγάλον Επιθεωρητήν, προκειμένου να ασκή τα καθήκοντα, από κοινού και ο εις απόντος του ετέρου, μετά του Αγαπητού και Διακεκριμένου Ημετέρου Αδελφού Μεγάλου Εξεταστού Επιθεωρητού Ταξιάρχου [Mathieu] de Lesseps, με την εντολήν όπως εκπροσωπούν ημάς εις τας Στοάς, Περιστεύλια, Συμβούλια και Δικαστήρια του ημετέρου Δόγματος τα οποία υφίστανται ή πρόκειται να υπάρξουν εν τω μέλλοντι εις την πόλιν της Κερκύρας.

Προς τούτο εντελλόμεθα Αυτόν όπως αναγνωρισθή ομού μετά του Αδ. Lesseps υπό την ιδιότητά των αυτήν υπό όλων των Εργαστηρίων του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου και όπως αιτήση την υπ' αυτών καταγραφήν του παρόντος διπλώματος εις όλα τα βιβλία αρχιτεκτονικής.

Περιβάλλομεν τους ανωτέρω ημετέρους Αδ. Αδ. Δε Ρώμαν και de Lesseps με όλα τα δικαιώματα, εξουσίας και εγγυήσεις άτινα απορρέουν εκ του ημετέρου τούτου Διατάγματος, επιφορτίζοντες αυτούς όπως συμμορφούνται προς τας ειδοποιήσεις και οδηγίας αι οποίαι θα τους αποστέλλονται εκ του ημετέρου τάγματος, υπό του ημετέρου ισοβίου Μεγάλου Γενικού Αρχαιοφύλακος.

Εγένετο εν Παρισίοις, κατά την ημετέραν γενικήν συνέλευσιν της 11ης Δεκεμβρίου 1811 και του τεκτονισμού 5811.

Εθεωρήθη υπ' ημών υπουργού του τάγματος Claude-Antoine Thory, Noël Robelot, Augustin-Casimir Cmt Romain Rouquairol, Marie-François Rouyer, Jean-Joseph-Augustin Bermond, Scherer, Michel-Ange Mangourit, Félix Sarazin, Jean-Baptist-Louis David, Joseph Lavallée, Panetier, Guillaume Burard, Poussin, Ο γενικός Μέγας Καγκελάριος
Lafisse

Ευχαριστίες

Θερμές ευχαριστίες στην κυρία Λ. Κ.-Π. για την πολύτιμη παραχώρηση του τεκτονικού διπλώματος του Διονυσίου Ρώμα και στον κύριο Κ. Ρ. για την προσφορά του ανέκδοτου πορτραίτου του προγόνου του, από τα οικογενειακά τους αρχεία. Στον Γ. Κ. για την μετάφραση του διπλώματος, στους Ν. Κ. Κ. και Π. Γ. για την συμβολή τους στις μεταφράσεις βιβλιογραφικών αναφορών και τέλος στον Α. Χ. Ρ. για την παροχή βιβλιογραφικού υλικού.

Σημειώσεις

1 Οι Μητρικές Στοές εμφανίστηκαν κατά τον 18ο αιώνα κυρίως στην Γαλλία, αλλά και στην Ιταλία, Γερμανία και Αγγλία έχοντας τις εξουσίες της ίδρυσης και διαγραφής θυγατρικών Στοών.

2 βλ. Εθνική Βιβλιοθήκη των Παρισίων, FM2 562 Corfu, loge Bienfaisance et PhilogénieRéunies, σσ. 11-14, πρακτικά συνεδρίας, της Στοάς, της 6ης Ιουνίου 1810.

3 Ο Κόμης Mathieu Maximilien Prosper de Lesseps γεννήθηκε την 4η Μαΐου 1774 στο Αμβούργο και υπήρξε Γάλλος διπλωμάτης, αξιωματούχος και Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής. Αρχικώς υπηρέτησε ως υποπρόξενος-αρχιγραμματέας στην Λιβύη (1794), στο Μαρόκο (1799) και στην Ισπανία (1800), ως επιθεωρητής εμπορικών σχέσεων του γαλλικού στρατού (1803) και ακολούθως γενικός πρόξενος στην Αίγυπτο (1804). Διορίστηκε γενικός πρόξενος στην Ιταλία [Λιβόρνο] (1806-1808) και Αυτοκρατορικός Επίτροπος στην Κέρκυρα (1808-1814). Διετέλεσε Νομάρχης της Σαντάλ της Γαλλίας το 1815 και για μικρό χρονικό διάστημα ειδικός προσωρινός επιθεωρητής της 19ης Στρατιωτικής Μεραρχίας. Επίσης υπηρέτησε ως πρόξενος στην Φιλαδέλφεια (1815) και τέλος γενικός πρόξενος στην Συρία (1821) και στην Τυνησία (1827). Διετέλεσε πρώτος Σεβάσμιος (1808-1809) της Στοάς Ναπολέον Ανατολής Λινορνο (Ιταλίας), Επίτιμος Σεβάσμιος (1810-1816) της Στοάς Bienfaisance et Philogénie Réunies υπ' αριθ. 1361, μέλος (1812) της Στοάς Saint Ναπολέον υπ' αριθ. 1300 αμφότερες εν Ανατολή Κερκύρας υπό την αιγίδα της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Περιστευλίου Mont Thabor Ανατολής Παρισίων και Επίτιμο Μέλος (1822) της Στοάς του Τύπου του Misraim (Μισραΐμ) Les Sectateurs de la Vérité Ανατολής Besançon (Γαλλίας). Κατείχε τον 32ο βαθμό (S\P\R\S\I) του Αρχαίου Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου,

τον 10ο βαθμό (G.I.I.C.) του συστήματος του Thory του Σκωτικού Φιλοσοφικού Τύπου, τον 89ο βαθμό του Τύπου του Μισραΐμ, τον τίτλο του Επιτετραμμένου Μεγάλου Επιθεωρητή της Μητρικής Σκωτικής Στοάς των Παρισίων καθώς και τον τιμητικό τίτλο του “Commandeur del’Ordre des Chevaliers Défenseurs de la Franc-Maçonnerie Universelle” στον Τύπο του Μισραΐμ που τηρούσε η Μητρική Στοά της Γαλλίας. Απεβίωσε στην Τυνησία την 28η Δεκεμβρίου 1832 σε ηλικία 58 ετών.

4 βλ. υποσημείωση υπ’ αρ. 2.

5 βλ. Εθνική Βιβλιοθήκη των Παρισίων, FM2 562 Corfu, σσ. 1-7, 73, Έκθεση του Διονυσίου Ρώμα προς την Γαληνοτάτη Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας της 5ης/17ης Νοεμβρίου 1843, Κεφάλαιο Α΄.

6 ό.π.

7 βλ. Ανδρέας Χρ. Ριζόπουλος, Ο Τεκτονισμός στα Ιόνια – Αστήρ της Ανατολής 880, Αθήνα 2003, σ. 7.

8 Το όνομα αυτό φαίνεται να αναφέρεται στο ομώνυμο έργο του Jean-Jacques Rousseau, που εκδόθηκε το 1762.

9 βλ. Έ. Σ. Κ., Ο Σκωτικός Τύπος στην Κέρκυρα, Αναμνηστικό Λεύκωμα για τον εορτασμό των 125 ετών από την ίδρυση του Υπέρτατου Περιστευλίου Φοίνιξ υπ’ αρ. 1Α, Κέρκυρα 2008, σ. 16.

10 βλ. υποσημείωση υπ’ αρ. 5.

11 Στη ρωμαϊκή μυθολογία ο Saturnus ήταν αρχικά μία από τις θεότητες που προστάτευε τους καρπούς και σχετίστηκε με την Δημιουργία. Σύζυγός του ήταν η Οπς, που βοηθούσε κι αυτή τους γεωργούς στη συγκομιδή. Αργότερα, όταν οι Ρωμαίοι επηρεάστηκαν από τον ελληνικό πολιτισμό, το πάνθεόν τους δανείστηκε στοιχεία από την ελληνική μυθολογία κι έτσι ο Saturnus ταυτίστηκε με τον Κρόνο και δημιουργήθηκαν μύθοι γύρω από εκείνον. Ως ανάμνηση της Χρυσής Εποχής της ανθρωπότητας, μιας μυθικής εποχής που άρχοντας ήταν ο Saturnus, κατά τους χειμερινούς μήνες και κατά την περίοδο του χειμερινού ηλιοστασίου πραγματοποιούνταν τα Saturnalia, γιορτή προς τιμήν του θεού εκείνου.

Βιβλιογραφία:

Ε.Κ.Σ.: Ο Σκωτικός Τύπος στην Κέρκυρα, Αναμνηστικό Λεύκωμα για τον εορτασμό των 125 ετών από την ίδρυση του Υπέρτατου Περιστευλίου Φοίνιξ υπ' αρ. 1Α, Κέρκυρα 2008.

Κονόμος Ντίνος: Ο Διονύσιος Ρώμας και η ελληνική εθνεγερσία, Αθήνα 1972.

Λάσκαρις Νέστορας: Εγκυκλοπαίδεια της Ελευθέρας Τεκτονικής, Αθήνα 1951.

Gould Robert Freke: History of Freemasonry Throughout the World, τόμος 3, New York 1936.

Guglielmi Jean: A Propos de la Mère Loge du "Rit Écossais Philosophique" en France.

Ligou Daniel: Dictionnaire de la Franc – Maçonnerie, Presses Universitaires de France, 2006.

Mollier Pierre: Naissance et essor du Rite Écossais Ancien Accepté en France:1804-1826.

Stolper Ed: -Il Rito Filosofico francese e le sue diramazioni in Italia, 1977.

-Contributo allo studio della massoneria italiana nell'era napoleonica, 1977.

Quadro Degli Uff. Dig. e de' FF. La R. M. L. Dip. di S. Giovanni di Scozia della Beneficenza e Filogenia riunite, Corfu 1815.

Ars Quatuor Coronatorum, 1977, τόμος 90.

Rivista Massonica LXVIII, 1977, τεύχη 1 & 7.

<http://www.antiqillum.org/texts/tl/timelinemainindex.htm> (ημερομηνία πρόσβασης 8 Οκτωβρίου 2009).

<http://www.antiqillum.org/texts/bg/Qadosh/qadosh079.htm> (ημερομηνία πρόσβασης 8 Οκτωβρίου 2009).

<http://chansmac.ifrance.com/docs/loges/loges.htm> (Ημερομηνία πρόσβασης 24 Σεπτεμβρίου 2009).